

Sygn. akt I C 82/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	Sekretarka Joanna Ogrodniczak

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2017r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda R. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 3417,- (trzy tysiące czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od powoda R. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 1980,56 (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt 56/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 82/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 października 2017r.

Powód R. K. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. domagając się zasądzenia na jego rzecz kwoty 18185,61 złotych wraz z odsetkami oraz kosztów procesu.

Powód w uzasadnieniu pozwu podał, iż w wyniku kolizji drogowej z dnia 26 czerwca 2012r. doszło do uszkodzenia należącego do niego pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy kolizji powinien zapłacić na rzecz powoda kwotę 18185,61 złotych stanowiącą równowartość szkody poniesionej na skutek kolizji.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Pozwany wskazał, iż do powstania szkody doszło w innych niż wskazywane przez pozwanego okolicznościach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 26 czerwca 2012r. powód R. K. zawiadomił policję o kolizji drogowej, do której doszło w miejscowości S., a którego sprawcą miał być M. P.. Przybyły na miejsce patrol policji stwierdził uszkodzenie należącego do powoda pojazdu marki (...) i ukarał M. P. mandatem karnym w wysokości 250,- złotych.

Dowód: notatka policyjna z dnia 26 czerwca 2012r. w aktach szkody, przesłuchanie powoda e-protokół rozprawy z dnia 12 października 2017r. - 00:03:02-00:18:38, płyta CD k. 228.

M. P. związany był z pozwanym umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustalił, iż do wypadku nie doszło we wskazanych przez powoda okolicznościach i odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: akta szkody

Sąd za nieudowodnione uznał twierdzenia powoda, iż jadący z naprzeciwka M. P. wjechał na jego pas, co zmusiło go do zjechania na pobocze i doprowadziło do uderzenia w drzewo, w wyniku czego powstało uszkodzenie pojazdu marki (...). W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłego K. B., ze szczególnym uwzględnieniem ustnej opinii uzupełniającej złożonej przez biegłego na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2017r.. Biegły kategorycznie stwierdził, iż do uszkodzeń pojazdu marki R. nie mogło dojść w sposób opisywany przez powoda. Biegły wskazał, że nie jest możliwe, aby uderzenie skutkowało, jedynie wgnieceniem plastikowego zderzaka, a jednocześnie pęknięciem metalowej belki zderzaka, która była osłonięta przez ten zderzak. Ponadto biegły podał, iż belka zderzaka przymocowana jest prostopadłe do prowadnic, a zatem w momencie uderzenia z siłą na tyle dużą, że prowadzącą do jej pęknięcia wygięciu powinny ulec prowadnice, do których przymocowana jest przedmiotowa belka. Odnosząc się do zarzutu powoda, iż biegły użył do porównania pojazdów starszego typu, co miało wpływ na treść opinii, to biegły w sposób spójny i logiczny wyjaśnił, iż użycie pojazdów nowszego typu w żaden sposób nie rzutowałoby na treść opinii. Sąd miał również na względzie fakt, iż drugi opiniujący w sprawie biegły – R. M. stwierdził, że nie można wykluczyć, do uszkodzeń pojazdu doszło w sposób wskazywany przez powoda. Opinia tego biegłego nie była jednak tak wnikliwa jak opinia biegłego K. B., gdyż nie poddał on szczegółowej analizie uszkodzeń pojazdu. Biegły podał, że w pojeździe doszło do rozerwania belki zderzaka, nie wskazując jednocześnie czy jest to możliwe w sytuacji, gdy zderzak został jedynie wgnieciony. Biegły M. podkreślał, iż to pozwany kwestionując okoliczności wypadku powinien przygotować dokumentację, z której wynikałoby, że rzeczywiście uszkodzenia nie powstały w sposób wskazany przez powoda, a tego nie uczynił. Teza ta jest całkowicie nieuzasadniona, gdyż zgodnie z art. 6 kc to na powodzie spoczywał ciężar dowodu okoliczności faktycznych, z których wywodzi skutki prawne, a ponadto biegły nie powinien wchodzić w kompetencje Sądu i rozstrzygać, w jaki sposób w sprawie ma być rozłożony ciężar dowodu. Mając powyższe na względzie Sąd dał wiarę twierdzeniom biegłego K. B., iż do uszkodzeń pojazdu nie doszło w sposób opisywany przez powoda. Odmienne twierdzenia świadka M. P., który miał być sprawcą wypadku Sąd uznał za niewiarygodne, gdyż były one wewnątrznie sprzeczne. Świadek zmieniał zeznania odnośnie przyczyny, z powodu której wjechał na przeciwny pas ruchu, w toku postępowania likwidacyjnego twierdząc, iż chciał uniknąć zderzenia z sarną, a na rozprawie zeznał, że omijał dziurę. Ponadto co przyznał pełnomocnik pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego powód i sprawca wypadku są spokrewnieni, co również czyniło treść zeznań świadka mniej wiarygodnymi. Na marginesie należy wskazać, iż na treść ustaleń faktycznych nie miała wpływu podnoszona przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego okoliczność, że zarówno poszkodowany jak i sprawca wypadku zgłaszali już wiele szkód, gdyż nie stanowi ona podstawy do odmowy wypłaty odszkodowania, a pozwany w razie uznania, iż dopuścili się oni przestępstwa winien zawiadomić odpowiednie organy.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z regułą określoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie powód domagał się zapłaty odszkodowania za uszkodzenia pojazdu (...), powinien zatem udowodnić, iż do wypadku doszło w okolicznościach, w których uprawniony byłby do żądania odszkodowania od pozwanego. Sąd mając w szczególności na względzie treść opinii biegłego K. B. uznał, iż powód nie udowodnił, że do uszkodzeń pojazdu doszło w opisywanych przez niego okolicznościach, dlatego też powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 kpc mając na względzie wynik procesu.

Koszty poniesione przez pozwanego to: kwota 2400,- złotych stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, kwota 17,- złotych uiszczona przez pozwanego tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 1000,- złotych wpłacona tytułem zaliczki na poczet opinii biegłego. Powód jako strona przegrywająca proces zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu poniesionych przez niego kosztów procesu w łącznej kwocie 3417,- złotych.

Nieuiszczone koszty sądowe w niniejszej sprawie to kwota 1980,56 złotych, na którą składają się: wynagrodzenie biegłego K. B. w części, w której nie zostało pokryte ze środków wpłaconych tytułem zaliczki (430,49 złotych) oraz wynagrodzenie biegłego R. M. (1550,07 złotych). Powód jako strona zobligowana do poniesienia kosztów sądowych powinien uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie kwotę 1980,56 złotych.

/-/ Małgorzata Wierzba-Golicka